

Càntut

Cançons de tradició oral

L'ase del rector

Colla dels Tranquils d'Esclet, Cassà de la Selva

1. I el rec - tor de Ce - ret una se n'ha pen - sa - da, d'a - nar a l'Em - por -
2. Quan n'és pel ca - mí, u - na n'ha en - c(ue)n - tra - da. Trac - ta - ren de
5 3. "Què i - rem a so - par al hos - tal de la ca - bra?" Diu a l'hos - ta -
dà i a llo - gar cri - a - da. Ai, i a llo - gar cri - a - da.
preu i en que - dà llo - ga - da. Ai, i en que - dà llo - ga - da.
ler: "Què tens per so - par - ne? Ai, què tens per so - par - ne?"

L'hostaler en respon: -Ous i cansalada,
i també en tenim alguna arengada.
Quan hagueren sopat, al llit se n'anaren,
i amb el pobre ruc ningú no hi pensava.
I a la mitja nit, el rector hi baixava,
i amb una mà al llum i a l'altra la grana.
I el ruc, que el sentí, se'n posà a bramar-ne,
n'és borni d'un ull i coix d'una cama;
saltant i ballant, se n'ha romput l'altra.
-Sant Joan de l'Erm, vós que en feu miracles,
si en cureu el ruc, vos faré un retaule
d'una post de pi i una altra de saula.
Que ruc com aquest al món no n'hi ha gaires,
que per portar nuvis és el millor d'Espanya.
Quan ne porta tres, quan ne porta quatre,
quan ne porta cinc s'ha fotut a l'aiga;
quan ne porta set, el rector l'aubarda.
-Ai, Sant Joan de l'Erm, vós que en feu miracles,
si en cureu el ruc vos faré un retaule.